

Tožba, vložena 29. avgusta 2007 – Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Nizozemski

(Zadeva C-401/07)

(2007/C 269/56)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisije Evropskih skupnosti (zastopnik: H. van Vliet, zastopnik)

Tožena stranka: Kraljevina Nizozemska

Predlogi tožeče stranke:

- ugotovi naj se, da Kraljevina Nizozemska, s tem da v zvezi s podjetjem Fleuren Compost BV ni pravočasno izvršila odločbe Komisije 2001/521/ES z dne 13. decembra 2000 glede sistema pomoči, ki ga je Kraljevina Nizozemska uporabila v korist šestih podjetij za obdelavo gnojil ⁽¹⁾, ni izpolnila obveznosti iz člena 249, četrti odstavek, ES ter členov 2 in 3 te odločbe;
- Kraljevini Nizozemski naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija je z odločbo 2001/521/ES odločila, da mora Kraljevina Nizozemska vrniti pomoč v višini 487 328,13 eurov z obrestmi, ki jo je nezakonito dodelila družbi Fleuren Compost BV (v nadaljevanju: Fleuren). Na dan vložitve tožbe v tej zadevi ta znesek še vedno ni bil povrnjen. Do sedaj je družba Fleuren predložila zgolj bančno garancijo v ustrezni višini. Tožeča stranka se sklicuje na izkrivljanje člena 14(3) Uredbe Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES ⁽²⁾, ki določa takojšnje in učinkovito izvajanje odločb Komisije. Poleg tega je Sodišče prve stopnje s sodbo z dne 14. januarja 2004 (zadeva T-109/01) zavrnilo tožbo družbe Fleuren zoper odločbo, na kar se družba Fleuren ni pritožila.

Tožeča stranka zlasti trdi, da po razlagi sodne prakse Raad van State (Nizozemska) v obravnavanem primeru uporabljiva nizozemska zakonodaja povzroča, da je izvajanje po nepotrebnem naporno in dolgo. Po tej razlagi se namreč glavnic izterja v upravnem postopku, obresti pa v civilnem. Tožeča stranka prav tako trdi, da predložitve bančne garancije ni mogoče enačiti z dejanskim povračilom zneska pomoči. Bančna garancija ne odpravlja finančnih koristi, ki jih družba Fleuren prejema že leta

na podlagi pomoči, ki ji jo je tožena stranka brez odobritve Komisije izplačala ob kršitvi člena 88(3) ES.

⁽¹⁾ UL L 189, str. 13.

⁽²⁾ UL L 83, str. 1.

Pritožba, ki jo je 3. septembra 2007 vložila Kraljevina Nizozemska zoper sodbo Sodišča prve stopnje (četrti senat) z dne 27. junija 2007 v zadevi T-182/06, Kraljevina Nizozemska proti Komisiji Evropskih skupnosti

(Zadeva C-405/07 P)

(2007/C 269/57)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Pritožnica: Kraljevina Nizozemska (zastopnika: D.J.M. de Grave in C.M. Wissels, zastopnika)

Druga stranka v postopku: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi pritožnice:

- razveljaviti izpodbijano sodbo;
- zadevo predložiti Sodišču prve stopnje, da odloči o ostalih pritožbenih predlogih;
- Komisiji naložiti plačilo stroškov postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev svoje pritožbe uveljavlja dva pritožbena razloga.

S prvim pritožbenim razlogom pritožnica zatrjuje, da je Sodišče prve stopnje nepravilno razlagalo obveznost skrbnega ravnanja in obveznost obrazložitve v skladu s členom 253 ES, s tem da je odločilo, da Komisija teh obveznosti ni kršila v primeru, v katerem se upoštevne informacije, ki so jih zadevne države članice predložile pred izdajo izpodbijane odločbe ⁽¹⁾, v tej odločbi niso upoštevale.

Z drugim pritožbenim predlogom pritožnica zatrjuje, da je Sodišče prve stopnje uporabilo nepravilna pravna merila, ko je v okviru presoje, ali obstaja specifičen problem v smislu člena 95 (5) ES, odločilo, da:

- (i) je treba obstoj specifičnega problema glede kakovosti zraka presojati samo na podlagi meril iz Direktive 1999/30/ES⁽¹⁾, ne da bi država članica imela možnost sprejeti ukrepe, ki so namenjeni preprečevanju čezmejnega onesnaževanja, in ne da bi se pri tem upoštevala merila, kot so velika gostota prebivalstva, intenzivnost cestnega prometa v številnih področjih in lega področij vzdolž prometnih poti, in
- (ii) v prej navedenem smislu ne more obstajati specifičen problem, če ima le malo število držav članic probleme v zvezi s kakovostjo zraka.

-
- (¹) Odločba Komisije 2006/372/ES z dne 3. maja 2006 o osnutku nacionalnih določb v zvezi z določitvijo mejnih vrednosti emisij trdnih delcev vozil na dizelski pogon, o katerih je Kraljevina Nizozemska na podlagi člena 95(5) Pogodbe ES poslala uradno obvestilo (notificirano pod dokumentarno številko C(2006) 1791) (UL 2006, L 142, str. 16).
 - (²) Direktiva Sveta 1999/30/ES z dne 22. aprila 1999 o mejnih vrednostih žveplovega dioksida, dušikovega dioksida in dušikovih oksidov, trdnih delcev in svinca v zunanjem zraku (UL 1999, L 163, str. 41).

Tožba, vložena 4. septembra 2007 – Komisija Evropskih skupnosti proti Helenski republiki

(Zadeva C-406/07)

(2007/C 269/58)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnik: D. Triandafillou)

Tožena stranka: Helenska republika

Predlogi tožeče stranke:

— Ugotovi naj se, da Helenska republika ni izpolnila:

- a) obveznosti iz členov 56 in 43 ES ter členov 40 in 31 Sporazuma EGP, ker za tuje dividende uporablja davčni sistem, ki je manj ugoden od tistega, ki je določen za domače dividende;
- b) obveznosti iz člena 43 ES in člena 31 Sporazuma EGP, ker ohranja v veljavi določbe Codice delle imposte sui redditi (zakon 2238/1994, kot je bil nazadnje spremenjen z zakonom 3296/2004), v skladu s katerimi v Grčiji za tuje osebne družbe velja višja davčna obremenitev kot za domače družbe;

— Helenski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija meni, da države članice ne smejo za tuje dividende uporabljati višjo davčno osnovo kot za domače dividende.

Davčna oprostitvev, določena v grški davčni zakonodaji, in ki je namenjena izogibanju dvojnega obdavčevanja dobičkov družb, razdeljenih delničarjem, se uporablja le za dividende domačih družb.

Grška davčna zakonodaja zato odvrča osebe, ki so v celoti zavezane plačilu davka v Grčiji, od vlaganja svojega kapitala v družbe s sedežem v drugi državi članici.

Določbe grške zakonodaje prav tako omejujejo družbe s sedežem v drugih državah članicah, s tem da takim družbam preprečuje zbiranje kapitala v Grčiji.

Ker za dobiček iz kapitala, ki ni grški, velja davčni sistem, ki je manj ugoden od tistega za dividende družb s sedežem v Grčiji, je udeležba vlagateljev, ki prebivajo v Grčiji, v družbah s sedežem v drugih državah članicah manj privlačna kot udeležba v družbah s sedežem v Grčiji.

Glede na navedeno izhaja, da zakonske določbe, kot so te v obravnavani zadevi, pomenijo omejitve prostega pretoka kapitala, ki so v skladu s členom 56 ES načeloma prepovedane.

V primeru oseb, ki so v celoti zavezane davku v Grčiji in imajo v lasti deleže tuje družbe, ki jim omogočajo izvrševanje pravice do sodelovanja pri odločitvah podjetja in določanja njegovih dejavnosti, gre prav tako za omejitev pravice do ustanavljanja, ki je prepovedana s členom 43 ES.